

Het Sliedrechts Dialect (871)

Grazze?!

Ze zitte met 'n hêel ploegchie bij mekaor, bekant aamel vijftig- en zestigers. Ze zitte wat deur mekaor te praote over koeichies en kallefies. Tot 'r êên zeet: "Hee, hebbe jullie onderlest dat diëlectverhaoltjie in De Stem geleze over 't Kaarekerak? Wà jammer nou dà ze daerin nie schreve over d'n bus, hee!" Gelijk is 't eve stil. 't Onderwaarep Kaarekerak spreek kennelijk aareg tot de verbeelding. " 'n Buhhus?" zegt 'r êên hêel verbaosd. 'k Ben daer jaere gekomme om te zwemme in de revier, we zwomme ok wel de revier over naer Overdiep, of gonge kassie pikke, mor 'k weet van gêên bus!" Sommiges zitte mè glimmende fonkelôôge te knikke. Die wete d'r zeker meer van ... "Nou daer sting 'n ouwen bus van Raovestaaïne. Daer kò je je aage in omkleeje as ie wou gaon zonne of zwemme. Mor as ie geluk had, as tie al nie bezet was zôôgezed, dan kò je daer mè je maaisie op zaeterdagaevend ok in terecht. Leuk joh, en je zat netuurlijk drôôg!" "Zal ik ie is wà vertelle?" vaalt 'n aander bij, "ik het 'r nog is een bekeuring gehad omdat 'k op De Punt, dat was dien uitlôôper tusse 't jachthaoventjie en d'n haove-ingang, mè m'n maaisie, nou al lang m'n vrouw, lag te grazze onder m'n regenjas. Ik mos opstaon, zee die, en onder die jas vandaen komme. "Dà kan nie, pliesie, dà ken nou écht nie! hê 'k nog gezed. Mor we wazze d'r gloeiend bij. Vijf gulde boete!"

De week deurzaoge

"M'n vrijer en ik gonge 't liefste naer De Boslaon. Dan gonge me vroeg, want dan hà me de mêêste kans dat 'r een banksie vrij was. 't Was al spannend as ie bovenaan d'n dijk staail naer beneejene gong. Dan êêst 'n endjie rechdeur en dan kreeg ie De Krom. 'k Weet faailijk nie êêns hoevel banksies d'r stinge, we aesde aaltijd op 't zellefde banksie. Je keek dan uit op de Bossestoep. Êênen aevend vergeet 'k écht m'n hêêle leve nie meer. D'r sting een prachtige grôôte volle maon en de stoephuisies zag ie as donkere silhouette tege de verlichte lucht. Wij saompies .., hêêmel gelukkig .., allêên op de wêreld .., heerlijk!" "Jaot, en dan hêêle ende wandele, hee. Soms hêêmel naer d'n Tienegt en 't Wandelwegchie, innig omstrengeld netuurlijk. 't Was d'n êênigsten aevend dà je mekaor zag. Pas as ie langer verkering had en je vrijer 'op zicht' gewist was én goedgekeurd, moch ie op woensdagaevend saome 'de week deurzaoge'."

Fietsehok

"Weet jie wat ok leuk was? Bij de witte Brug, op de grens mè Giessendam, hà je onder de brug een schuin telud. As ie daer tegenop liep, kwam ie bovenaan bij een rand. Daerachter was een ruimte over d'n hêêle brêêdte van de brug. Dat noemde we 'D'n bedstee'! Jullie snappe netuurlijk wel waerom, hee! Allêên, ik had 'n ondeugend zwaogertie, die d'r lol in had om ons onverwacht met 'n zaklantaeren te beschijne. Dat was minder leuk!" "En wij, wij stinge is in 't fietsehok van de Da Costa Mulo. Naareges aareg in netuurlijk, je had ommers allêên mor aandacht voor mekaor. Wat denk ie? Inêêns een felle schijnwaareper! De pliesie! We kreges gêên bekeuring, mor mosse wel weg weze! As ie 't mijn vraegt, vonge sommige pliesies 't mor wát leuk om zaeterdassaeves op jacht naer vrijende stallechies te gaon en ze êêst langdurig te beglure!" "Wij gonge op een mooie zeumeraevend 't aalderliefste legges grazze langs De Lijn. Daer denderde dan wel twêê keer per uur een traain langs, mor die hoorde je gêên êêns joh, zôô gong ie i mekaor op!"

Zoene lere

”Ik zal ’n jaer of veertien, vijftien gewist zijn toen ik een maaid kon van ’n paor jaer ouwer. Ik was wég van heur brommertie, zij kennelijk và mijn. Zij hè mijn percies aalles verteld. ’t Was een hêel ondeugend maaisie. Laeter hadde me wel is een afspraoksie bij School êên, ’t was een harstikke leuke tijd. We zien mekaor nog wel is in de supermart. We hebben ‘t ‘r nooit meer over gehad, mor we lache nog aaltijd veulbetekenend naer mekaor!” “Ikke, ik vergeet m’n êêste zoentjie nooit. Zij was ok wat ouwer as ik en hà zeker al wat ervaering. Weet jie wà ze zee? Jij, jij kan nog gêên êêns zoene. Kom op, dan zà ’k ’t je lere! Ik vergeet ’t nooit và me leve!”

Zonder waopenstilstand

Aal praotende zijn ze ‘t ‘r aamel over êêns. Wat was dat een leuke tijd! Ze wazze zô groen as gras, mosse aalles zellef mor lieverlee ontdekke, mor dat hà wel zô z’n aaige charmes. Pubers van nou wete veul en veul meer as heulie in hullieze tijd, mor de jongere wete messchie nie êêns wà grazze is. Ze zien nou van aalles op tillevisie en op ’t internet en wete aalles over voorbehoedsmiddele en enge ziektes. Ze hebbe al jong een oto, gaon nachte lang op stap, gaon mè mekaor op vekansie of ’t liefie mag gewoon thuis komme slaepe. Dat was t’r vroeger aamel nie bij. D’n oudste in de groep hè mè glinsterende ôôgchies zitte luistere. Tot nou toe het ie hêemel niks gezeed. As ze hum vraege wat hij d’r aailijk aamel van vingkt, zegt ie hêel drôôgchies: “Dat was een hêele leuke tijd! Messchie wel de mooiste và je hêele leve. Dat hà best wel nè zô lang magge dure as d’n tachtigjaerigen oorlog, mor ...dan wel zonder dien twaolefjaerigen waopenstilstand, hoor!”

Korsjonno

P.S. Voor de liefhebbers is t’r weer de fotorebriek ‘Ken je Dorp ... ‘t Leste nieuws over de verêêniging is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl